

111 er ikke bare 111

Du har sikkert aldrig set et stykke sikavildt på dit revir – eller har du?

Sikavildtets spejl har en sort kant, og halen har sort overside. Der er altså også 111 på spejlet af sikavildt.

Tekst og foto: Mads Flinterup

NATUR/VILDTFORVALTNING: Sikavildt er en hjortevildt-
art, de færreste jægere er fortrolige med. På trods af at
arten blev introduceret i landet for snart 100 år siden, er
bestandene af sikavildt meget lokale. Tæt på to ud af tre si-
kaer bliver nedlagt i Favrskov og Norddjurs kommuner.
Sikavildt er i mere end én forstand en eksotisk art.

Sikavildt dukker sporadisk op rundt om i landet. Erfaring-
er viser, at sikavildtet kan være etableret i et område, længe
før det reelt erkendes. Dette skyldes ikke, at arten lever
mere skjult end andre arter, men at de fleste blot vil slå ob-
servationen hen med det langt mere almindelige dåvildt, de
første mange gange sikavildt opleves i et nyt område.

Udfordringen er i første omgang, at vi alle har lært at
kende dåvildt på dets karakteristiske spejl, og at dåvildtets
spejl er karakteristisk sammenlignet med rå- og kronvildt-
ets. Men ikke sammenholdt med sikavildtets.

I sommerpels vil spejlet på sikavildt bære de samme ka-
rakteristika, men pelsen vil være brunlig med tydelige prik-
ker. Dette gør sikaen meget nem at forveksle med dåvildt.

Her gives nogle feltkendetegn på sikavildt i dets vinterpels.
Måske giver din næste tur på jagt efter et stykke dåvildt helt
nye erkendelser. Som den amerikanske psykolog Karl Weick
udtaler: "Vi ser det, når vi tror det."

red@jaegerne.dk

Ét kendetegn er unikt for sikavildt: den hvide ovale plet på bagløbet under hælen. Denne såkaldte børste sidder omkring en af sikaens duftkirtler. Kendetegnet kræver dog, at man har mulighed for at se dyrets løb.

Ligesom det kendes ved råvildt, kan sikavildt slå spejlet ud.

Sikavildt har en forholdsvis lang hale, hvilket også er et kendetegn for dåvildt.

Dåvildt har tydeligere spejlaftegninger, og det særligt på halen. Dåvildtet vil – alt efter farvevariant – have en tydelig tre-farvning, hvor det er mørkest på den øverste del, lysere på midten og hvid på bugen og brystet.